

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Ondřeje Bartoše ve věci

žalobkyně: **M. Š.**
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Vrbackým
sídlem Mánesova 658/5, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. března 2020, č. j. 9881/20/5200-10422-711919,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Finanční úřad pro Královéhradecký kraj (dále jen „správce daně“) zjistil vyhledávací činností, že žalobkyni byly dne 14. 4. 2016 převedeny cenné papíry v celkové hodnotě 15 735 394,55 Kč. Žalobkyně zároveň nepodala za zdaňovací období roku 2016 oznámení o osvobozených příjmech fyzických osob ve smyslu § 38v odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb.,

o daních z příjmů (dále jen „zákon o daních z příjmů“). Správce daně proto vyzval žalobkyni k podání oznámení výzvou ze dne 13. 1. 2020. Žalobkyně doručila správci daně oznámení o osvobozených příjmech daňového subjektu dne 23. 1. 2020. Správce daně dne 27. 1. 2020 vydal platební výměr, kterým podle § 38w zákona o daních z příjmů uložil žalobkyni pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu za rok 2016. Žalovaný poté v záhlaví specifikovaným rozhodnutím změnil platební výměr správce daně tak, že odstavec první výroku platebního výměru nahradil textem:

„Shora uvedený správce daně podle ust. § 38w odst. 4 zákona o daních z příjmů rozhodl o uložení pokuty výše uvedenému daňovému subjektu za neoznámení osvobozeného příjmu za rok 2016, kdy lhůta pro podání oznámení uplynula ve smyslu ust. § 38v odst. 1 zákona o daních z příjmů dne 3. 4. 2017, přičemž daňový subjekt podal oznámení o osvobozeném příjmu až dne 23. 1. 2020, a to na základě výzvy správce daně č. j. 25100/20/2701-51524-605689 ze dne 13. 1. 2020, pročez mu vznikla povinnost uhradit pokutu podle ust. § 38w odst. 1 písm. b) zákona o daních z příjmů ve výši 10 % z částky neoznámeného příjmu ve výši 15 735 394 Kč, tj. ve výši 1 573 540 Kč[...].“

2. Žalobkyně napadla uvedené rozhodnutí žalovaného žalobou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

3. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nezákonné z důvodu nesprávného výkladu a aplikace § 38v zákona o daních z příjmů. Žalovaný dle žalobkyně vyložil dané ustanovení extenzivně, neboť „příjem“ (jednotlivý) vyložil jako „příjmy“. Toto ustanovení je však natolik přesné a jednoznačné, že takový výklad nepřipouští a je třeba jej vyložit doslovně. Pokud by zákonodárce zamýšlel ukládat pokuty za neoznámení příjmů (nikoliv příjmu) převyšujících 5 000 000 Kč, vymezil by ustanovení § 38v zákona o daních z příjmů jinak. Žalobkyně pro ilustraci odkázala na znění § 2 a § 3 tohoto zákona, ve kterých je použito množné číslo.
4. Žalobkyně dále namítla, že prokázala jednotlivost příjmů předložením příkazů k zápisu převodu investičních nástrojů, ze kterých plyne, že šlo o převody různých cenných papírů. Žádný z příjmů zároveň nepřesáhl částku 5 000 000 Kč.
5. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě předně shrnul dosavadní průběh řízení a uvedl, že žalobní námítka odpovídají odvolacím důvodům, se kterými se již vypořádal v napadeném rozhodnutí. Žalovaný z toho důvodu především odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
7. Zákon o daních z příjmů stanoví v § 38v odst. 1, že obdrželi-li poplatník daně z příjmů fyzických osob příjem, který je od daně z příjmů fyzických osob osvobozen a je vyšší než 5 000 000 Kč, je povinen oznámit správci daně tuto skutečnost do konce lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém příjem obdržel.
8. Žalovaný se nejprve vyjádřil k podmínce *obdržení příjmu*. Uvedl, že žalobkyně naplnění této podmínky nerozporuje. Podle § 38v zákona o daních z příjmů má daňový subjekt

povinnost oznámit „příjem“, bez ohledu na to, zda jde o příjem peněžní či nepeněžní, což plyne i z § 3 odst. 2 téhož zákona. Oznamovací povinnosti proto podléhají příjmy bez ohledu na jejich formu. Žalovaný rovněž poznamenal, že správce daně žalobkyni seznámil s tím, že jde o příjem ve formě převodu cenných papírů, a to ve výzvě č. j. 25100/20/2701-51524-605689.

9. K druhé podmínce v podobě *osvobození příjmu od daně* žalovaný uvedl, že správce daně si obstaral rozsudek Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 5. 1. 2005, č. j. 16 C 277/2004 - 14, kterým okresní soud zúžil společné jmění manželů Šurových až na věci tvořící obvyklé vybavení společné domácnosti. Dále si obstaral výpisy z bankovního účtu žalobkyně vedeného u ČSOB, z nichž plyne, že manžel žalobkyně převedl na tento účet cenné papíry v úhrnné hodnotě 15 735 394,55 Kč. Žalovaný sdělil, že u předmětných podílových listů ze dne 14. 4. 2016 bylo v bankovním výpisu uvedeno, že jde o transakce ve formě převodu podílových listů, a proto se nejednalo o nákup a prodej podílových listů. Z bankovních výpisů současně plyne, že žalobkyně většinu podílových listů následně prodala. Cenné papíry tedy byly ve vlastnictví žalobkyně, protože ta s nimi mohla nakládat a nepřevedla je zpět.
10. Žalobkyně zaslala správci daně dne 23. 1. 2020 podání, ve kterém označila převod cenných papírů jako osvobozený, a dále sdělila, že si na skutečnost převodu cenných papírů nepamatuje a nic o něm neví. Správce daně proto vycházel ze získaných listinných důkazů, se kterými seznámil i žalobkyni před vydáním platebního výměru. Žalobkyně předložila v rámci odvolacího řízení příkazy k zápisu převodu investičních nástrojů, jiné důkazní prostředky nenavrhl. Své vyjádření před vydáním platebního výměru nedoplnila žádným tvrzením, z něhož by plynulo, že cenné papíry nabyla jinak, než jak vyplývá ze shromážděných listinných důkazů. Žalovaný proto dospěl k závěru, že žalobkyně cenné papíry nenakoupila ani nezískala ve formě zápůjčky, ale nabyla je bezúplatně. Jednalo se tak o přijetí bezúplatného příjmu, který je od daně osvobozen dle § 10 odst. 3 písm. c) bodu 1 zákona o daních z příjmů.
11. Žalovaný dále uvedl, že při *posuzování překročení limitu dle § 38v odst. 1 zákona o daních z příjmů* u „jednotlivého“ příjmu vycházel ze skutečnosti, že žalobkyně přijala cenné papíry v jednom dni. Příkaz k zápisu převodu investičních nástrojů a souhlas s převodem byly zadány dne 13. 4. 2016, přičemž následující den, 14. 4. 2016, byly cenné papíry připsány na účet žalobkyně. Ze shromážděných podkladů vyplývá, že přestože jsou příkazy k zápisu převodu investičních nástrojů vystaveny zvlášť na každý druh cenných papírů, bankou byly převzaty současně dne 13. 4. 2016 v 14:00 hod. Nelze tedy tvrdit, že žalobkyně přijala jednotlivé cenné papíry samostatně.
12. Žalovaný vycházel také ze stanoviska Generálního finančního ředitelství uvedeného v zápisu z jednání Koordinačního výboru s Komorou daňových poradců ČR ze dne 13. 4. 2016, ve kterém jsou popsány sporné případy při podání oznámení o osvobozených příjmech. Jde například o příjmy z prodeje více věcí v jednom čase s jednou úhradou (tři obrazy jednomu kupujícímu) nebo o příjmy z dědictví sestávajícího z mnoha složek majetku zděděného po jednom zůstaviteli. U těchto příjmů nelze se zákonným limitem poměřovat každou jednotlivou položku nebo předmět zvlášť, ale je třeba hodnotit celkový příjem jako jeden posuzovaný příjem a nikoliv jako více jednotlivých příjmů. Žalovaný proto vycházel rovněž z časového hlediska (převod v jediném okamžiku). Druhým významným důvodem pro posouzení přijetí cenných papírů jako jednoho příjmu je dle žalovaného skutečnost, že je žalobkyně přijala od jediného převodce.

Žalovaný tedy konstatoval, že žalobkyně obdržela jediný osvobozený příjem přijetím cenných papírů od jednoho převodce v jednom okamžiku v úhrnné hodnotě 15 765 394,55 Kč, čímž jí vznikla povinnost podat oznámení o osvobozených příjmech nejpozději dne 3. 4. 2017.

13. Protože žalobkyně podala oznámení až na základě výzvy, postupoval správce daně v souladu s § 38w odst. 1 písm. b) a odst. 4, jestliže uložil žalobkyni pokutu ve výši 10 % z částky neoznámeného příjmu. Pokuta vzniká ze zákona a je určena prostřednictvím procenta z částky neoznámeného příjmu. Daňové orgány proto nemají prostor pro správní uvážení ohledně její výše.
14. Žalovaný zároveň částečně změnil výrok platebního výměru, protože výrok o jiném správním deliktu musí obsahovat popis skutku, jak vyplývá z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 – 73, a z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 3. 2019, č. j. 62 Af 127/2016 – 85.
15. Žalovaný navrhl, aby krajský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

IV. Ústní jednání

16. Během ústního jednání konaného dne 27. 10. 2021 zástupce žalobkyně uvedl, že předmětem sporu je otázka, zda žalobkyni vznikla povinnost ohlásit příjem spočívající v převodu cenných papírů mezi žalobkyní a jejím manželem. Žalobkyně je zdravotní sestra, která se nikdy v životě nesetkala s daňovými zákony, neboť její daňové povinnosti za ni plní zaměstnavatel. Zástupce žalobkyně poukázal na znění § 38v zákona o daních z příjmů, který hovoří o povinnosti oznámit osvobozený příjem v jednotném čísle. Současně sdělil, že jednotlivé příjmy nepřesáhly zákonnou mez ve výši 5 000 000 Kč, přestože jejich součet ano. Zástupce žalobkyně také uvedl, že zákon o daních z příjmů běžně rozlišuje mezi příjmy v množném čísle a příjmem v jednotném čísle. Důvodová zpráva k novele zákona o daních z příjmů uvádí, že se předmětným ustanovením zavádí povinnost poplatníka daně z příjmu oznámit jednotlivý příjem, žalobkyně by tak nutně musela dospět k závětu, že své dílčí příjmy nemusí oznamovat, protože nepřesahují limit 5 000 000 Kč. Žalobkyně se tímto postupem nedopustila obcházení zákona, neboť cenné papíry s rozdílným identifikačním číslem ISIN převáděla banka a žalobkyně svým jednáním nerozdělila větší obnos na podprahové částky. Zástupce žalobkyně současně poukázal na judikaturu, dle níž při srovnatelných výkladech právní normy vzniká správním orgánům povinnost použít ten výklad, který je ve prospěch daňového poplatníka, což se v tomto případě nestalo. Žalovaný se ve svém výkladu opřel pouze o stanovisko Generálního finančního ředitelství, které však není pramenem práva.
17. Pověřená pracovnice žalovaného odkázala na vyjádření k žalobě a napadené rozhodnutí a sdělila, že žalovaný setrvává na v nich uvedené právní úvaze. Dle pověřené pracovnice žalovaného byly splněny podmínky pro podání oznámení o osvobozených příjmech a pokuta vzniká přímo ze zákona bez prostoru pro správní uvážení.

V. Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního soudního řádu správního. Po prostudování obsahu správního spisu pak dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

19. Předmětem sporu v této věci je otázka, zda žalobkyně byla v posuzovaném případě povinna oznámit správci daně příjem ve smyslu § 38v zákona o daních z příjmů.
20. Zákon o daních z příjmů stanoví v § 38v odst. 1 následující:
- „[p]okud poplatník daně z příjmů fyzických osob obdrží příjem, který je od daně z příjmů fyzických osob osvobozen a je vyšší než 5 000 000 Kč, je povinen oznámit správci daně tuto skutečnost do konce lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém příjem obdržel.“*
21. Z předloženého daňového spisu krajský soud zjistil, že manžel žalobkyně, Ing. J. Š., převedl žalobkyni dne 14. 4. 2016 cenné papíry v celkové hodnotě 15 735 394,55 Kč. Konkrétně se jednalo o různě označené podílové listy (např. ČSOB Bohatství, ČSOB Portfolio Pro květen 90, ČSOB Růstový atd.). Počty cenných papírů a cena za kus se v případě jednotlivých podílových listů lišily (např. v případě ČSOB Bohatství bylo převedeno 368 861 kusů při ceně za kus 2,03 Kč, u ČSOB Portfolio Pro květen 90 bylo převedeno 866,47 kusů při ceně 1 119,43 Kč atd.). U žádného z převáděných podílových listů nepřesáhla celková hodnota hranici 5 000 000 Kč – nejvyšší celkovou hodnotu (3 536 238,03 Kč) vykazovalo ČSOB Portfolio Pro únor 95 (3 441,19 kusů při ceně 1 027,62 Kč za kus).
22. Dále z daňového spisu vyplynulo, že manželé Šurovi měli od roku 2005 zúžené společné jmění manželů, a proto se v případě převodu cenných papírů jednalo o převod z výlučného vlastnictví Ing. J. Š. do výlučného vlastnictví žalobkyně. Bezúplatné příjmy od manžela jsou přitom osvobozeny od daně podle § 10 odst. 3 písm. c) bod 1. zákona o daních z příjmů.
23. Správce daně i žalovaný dospěli k závěru, že žalobkyně obdržela převodem cenných papírů příjem v hodnotě vyšší než 5 000 000 Kč a vznikla jí podle § 38v zákona o daních z příjmů povinnost oznámit tuto skutečnost správci daně do konce lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém příjem obdržela. Žalobkyně dle názoru správce daně podala oznámení o osvobozeném příjmu až na výzvu správce daně ze dne 13. 1. 2020, čímž jí vznikla povinnost uhradit pokutu za neoznámení osvobozeného příjmu ve výši 10 % z částky neoznámeného příjmu, protože danou oznamovací povinnost splnila v náhradní lhůtě poté, co ji k tomu správce daně vyzval [§ 38w odst. 1 písm. b) zákona o daních z příjmů].
24. Ve svém hodnocení finanční orgány vyšly zejména ze skutečnosti, že ačkoliv se jednalo o více odlišných cenných papírů, jejich převod se uskutečnil v jeden den a od jedné osoby (manžela žalobkyně). Žalovaný zároveň vycházel ze stanoviska Generálního finančního ředitelství uvedeného v zápisu z jednání Koordinačního výboru s Komorou daňových poradců ČR ze dne 13. 4. 2016 (dále též jen „zápis z jednání Koordinačního výboru“). Generální finanční ředitelství se zde vyjadřovalo k některým sporným otázkám vznikajícím při výkladu § 38v a § 38w zákona o daních z příjmů. Například zda je namíste hovořit o příjmu či o příjmech z prodeje více věcí v jednom čase s jednou úhradou (prodej tří obrazů jednomu kupujícímu), nebo jak je tomu v případě nabytí dědictví sestávajícího z více věcí. Podle stanoviska Generálního finančního ředitelství nelze v těchto případech hovořit o více příjmech, s limitem určujícím vznik oznamovací povinnosti tak je třeba poměřovat celkový příjem z prodeje všech věcí, respektive z titulu nabytí dědictví.

25. Žalobkyně považovala napadené rozhodnutí za nezákonné z důvodu nesprávného výkladu a aplikace § 38v zákona o daních z příjmů. Žalovaný dle žalobkyně vyložil dané ustanovení extenzivně, neboť příjem (jednotlivý) vyložil jako příjmy. Předmětné ustanovení je však dle žalobkyně natolik přesné a jednoznačné, že takový výklad nepřipouští a je třeba jej vyložit doslovně. Žalobkyně uvedla, že prokázala jednotlivost příjmů předložením příkazů k zápisu převodu investičních nástrojů, ze kterých plyne, že šlo o převody různých cenných papírů a žádný z příjmů nepřesáhl částku 5 000 000 Kč.
26. Krajský soud se přiklonil k názoru žalobkyně a rozsudkem ze dne 27. 10. 2021, č. j. 31 Af 16/2020 – 47 napadené rozhodnutí zrušil, když konstatoval, že limit 5 000 000 Kč pro vznik oznamovací povinnosti u osvobozeného příjmu ve smyslu § 38v zákona o daních z příjmů se posuzuje u každého jednotlivého příjmu, který poplatník obdržel. Nelze bez dalšího sčítat více příjmů a teprve u takto vzniklé částky posuzovat, zda nepřesáhla uvedený limit. Znění zákona je jednoznačné, zákonodárce použil pojem příjem v jednotném čísle. Stejný závěr dovodil i z důvodové zprávy k novele zákona o daních z příjmů, kterou byl do zákona zaveden institut oznámení osvobozeného příjmu a v níž se výslovně uvádí, že limit „*se posuzuje u jednotlivého příjmu*“. K obdobným závěrům dospívá rovněž komentářová literatura. Krajský soud rovněž upozornil, že v nyní posuzované věci žalovaný neuvedl nic, co by nasvědčovalo účelovosti předmětné transakce, tedy že by žalobkyně rozdělila jedno plnění do více dílčích plnění s cílem obejít oznamovací povinnost stanovenou zákonem. Krajský soud rovněž konstatoval, že žalobkyně obdržela soubor cenných papírů tvořených různě označenými podílovými listy (v podrobnostech viz výše). Tyto podílové listy jí byly převedeny na základě celkem 12 příkazů k zápisu převodu investičních nástrojů (žalobkyně uvedené příkazy přiložila k odvolání proti platebním výměrům). Z daných příkazů zároveň plyne, že se jedná o samostatné investiční nástroje s odlišnými identifikačními čísly (ISIN). Nic nespovídalo dle názoru krajského soudu ani tomu, že by se žalobkyně dopustila obcházení zákona rozložením příjmu v nadlimitní hodnotě do více plnění v podlimitních hodnotách. V projednávané věci je toto „rozložení“ dáno již povahou převáděných cenných papírů. Převodce se mohl libovolně rozhodnout, jaké množství cenných papírů žalobkyni převede, a to bez nutnosti je jakýmkoliv způsobem vyčlenit z určitého uceleného majetkového souboru nebo je uměle rozkládat do více převodů. Samostatnost převedených cenných papírů je dána objektivně, bez jakéhokoliv zásahu převodce či žalobkyně jako nabyvatele.
27. Shora zmiňovaný rozsudek zdejšího soudu byl na základě kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem zrušen a věc mu vrácena k dalšímu řízení (viz rozsudek ze dne 3. 10. 2023, č. j. 8 Afs 370/2021 – 43).
28. Nejvyšší správní soud předem zdůraznil, že oznamovací povinnost stanovenou § 38v odst. 1 zákona o daních z příjmů je třeba dodržovat, neboť není na úvaze poplatníka, zda při dosažení výše uvedeného limitu příjmy osvobozené od daně oznámí či nikoliv.
29. Dále uvedl, že zákon o daních z příjmů výslovnou obecnou definici pojmu „příjem“ neobsahuje. Na to upozornil Nejvyšší správní soud již v rozsudku z 12. 1. 2006, čj. 2 Afs 42/2005-136. K obsahu pojmu příjem Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku, uvedl, že za „*příjem podléhající předmětné dani [je třeba] pokládat navýšení majetku daňového poplatníka (obdobné vyplývá např. z § 10 odst. 1 [zákona o daních z příjmů])*“. K tomu však Nejvyšší správní soud dodává, že se musí jednat o příjem skutečný, a nikoliv toliko zdánlivý. To znamená, že se toto navýšení majetku musí v právní sféře daňového poplatníka reálně

projevit, a to tak, že může být poplatníkem skutečně využitelné.“ Dále odkázal na důvodovou zprávu k návrhu tohoto zákona, z níž současně citoval následující: „předmětem daně jsou zásadně všechny příjmy s výjimkou příjmů plynoucích z činností, které nemohou být předmětem právně účinné smlouvy. Rozsah příjmů, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny, reaguje na potřebu vyloučení dvojího zdanění a na specifický charakter některých druhů příjmů, u nichž není i při tendenci k maximálně širokému daňovému základu účelné, aby byly zdaňovány.“

30. Nejvyšší správní soud má totiž za to, že *„spíše než jako jednotlivý příjem z hlediska formy je nutno posuzovat tento příjem z hlediska jeho obsahu. Jako příjem je totiž chápáno reálné navýšení majetku daňového subjektu (rozsudek čj. 2 AfS 42/2005-136). Darem mezi manžely se v projednávané věci stal převod majetku v hodnotě 15 735 394,55 Kč. Tento majetek měl sice formu dvanácti podílových listů (podílů ve dvanácti fondech, jakožto souboru majetku), nicméně převod všech těchto podílových listů byl propojen objektivní a subjektivní jednotou. Subjektivní jednota spočívala ve společném účelu daru v podobě podílových listů, tedy k převodu celého předmětného majetku na manželku a také právě ve stejnosti subjektů, tedy stejnosti dárce a obdarovaného. Objektivní jednota pak spočívala ve společném právním titulu, kterým byla darovací smlouva. Společný byl také okamžik, kdy byly podány příkazy dárce k převedení podílových listů a kdy k nim obdarovaná nabyla vlastnické právo. Jako právní titul zde figuruje darovací smlouva mezi manžely, přičemž příkazy dárce k převodu podílových listů představovaly projev povinnosti dárce k naplnění cíle této smlouvy, neboť vlastnické právo se nabyvá zápisem na majetkový účet nabyvatele. Skutečnost, že převáděný majetek měl formu dvanácti podílových listů, je tedy s ohledem na výše uvedené nepodstatná. Předmětem daně z příjmů fyzických osob v podobě bezúplatného příjmu (byť ve výsledku půjde o příjem osvobozený) totiž není majetek samotný, nýbrž až přijatá hodnota tohoto majetku, slovy rozsudku čj. 2 AfS 42/2005-136 navýšení majetku daňového poplatníka. Jelikož převod naplnil výše popsané znaky objektivní a subjektivní spojitosti, nejednalo se významově o mechanický součet hodnoty dvanácti podílových listů, ale o jednorázový převod majetku, jenž v tu chvíli měl formu právě těchto podílových listů. Jinými slovy, není důležitá forma, ale obsah.“*
31. Za nepřiléhavý Nejvyšší správní soud považoval argument krajského soudu poukazující na skutečnost, že v dané věci šlo o samostatné investiční nástroje s odlišnými identifikačními čísly (ISIN). ISIN, tedy mezinárodní identifikační číslo cenného papíru, při určitém zjednodušení nepředstavuje nic jiného, než evidenční označení pro cenný papír vydaný v rámci jedné emise. Slouží k identifikaci cenných papírů při pohybu na finančním trhu či zaznamenání v příslušné evidenci. Význam ISIN tedy nelze v kontextu posuzované věci přeceňovat. Výklad zastávaný krajským soudem by popíral smysl a účel ustanovení § 38v zákona o daních z příjmů. Nemůže být přitom sporu o tom, že transakci o přibližné hodnotě 15 000 000 Kč nelze považovat za běžný rodinný příjem.
32. Krajský soud uvádí, že shora vyslovený právní názor Nejvyššího správního soudu je pro něho závazný.
33. Na základě shora uvedeného zdejší soud uzavírá, že předmětný bezúplatný převod majetku mezi manžely spočíval v darování několika podílových listů. Je nepochybné, že byl učiněn na základě jednoho právního titulu, v jeden čas, mezi stejnými osobami a se stejným záměrem. Na základě této specifikace pak lze uzavřít, že se jednalo o jednorázový převod majetku.

34. Takovým převodem došlo k navýšení majetku na straně obdarované a toto navýšení pak představuje její příjem, který je od daně osvobozený [§ 10 odst. 3 písm. c) bod 1 zákona o daních z příjmů].
35. Uvedený příjem žalobkyně překročil zákonnou hranici pro oznamování osvobozených příjmů podle § 38v odst. 1 téhož zákona. Žalobkyně tak byla povinna tento příjem oznámit správci daně. Pro dané posouzení nebylo významné, že hodnota žádného z dílčích podílových listů tuto hranici nepřekročila.
36. Jelikož žalobkyně svoji oznamovací povinnost nesplnila, postupoval správce daně v souladu s ust. § 38w zákona o daních z příjmů, když jí uložil pokutu ve výši 10 % z částky neoznámeného příjmu.
37. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobkyní jsou nedůvodné, a proto žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, právo na náhradu nákladů řízení jí proto nevzniklo. Ze spisu nevyplynulo, že by žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 14. prosince 2023

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: I. S.

